

Zpravodaj KDS

16.-22. března

Ročník I - číslo 10

DOHODA O SPOLUPRÁCI demokratických pravicových sil a její výchozí zásady

Dohoda o spolupráci demokratických pravicových sil

Představitelé níže uvedených politických organizací pravého středu a demokratické pravice se dohodli na výchozích zásadách a společném prohlášení. Toto prohlášení stanoví dlouhodobou spolupráci a vzájemnou podporu zúčastněných stran /dále jen účastníků/ na všech úrovních organizací a zastupitelských sborů.

Účastníkem této Dohody může být každá politická organizace, která přistoupí k uvedenému prohlášení a bude přijata ostatními účastníky Dohody.

Účastníci Dohody se zavazují, že tam, kde se přihlásí ke společnému postupu, budou dbát jak zájmů ostatních účastníků, tak Dohody jako celku. Zachovávají si plnou programovou, organizační i akční identitu a budou respektovat programovou, organizační i akční nezávislost ostatních stran sdružených v Dohodě.

Spolupráce účastníků Dohody se děje

- konzultativními schůzkami vedení stran i dalších organizací
- společnými akcemi a podněty
- vytvářením společných klubů demokratické pravice
- dalšími formami, které v budoucnu uznají účastníci Dohody za vhodné

Při jednání Dohody přijímají účastníci závěry a usnesení při nadpoloviční účasti většiny přítomných. Jednotlivá rozhodnutí jsou závazná jen pro ty účastníky Dohody, kteří pro ně hlasovali. Pro přijetí nového účastníka (popřípadě pro vyloučení dosavadního) je třeba na schůzi vedení účastnických stran tříčtvrtinová většina všech účastníků.

KDP-HOS	František Kostlán
LDS	Emanuel Mandler
RU	Zdeněk Záhorský
KDS	Václav Benda

František Kostlán
Emanuel Mandler
Zdeněk Záhorský
Václav Benda

Jak se dělají volby v Holandsku

o jak to při nich vypadá ve FRIESLANDU, jedné z 12 holandských kolonií

Na pozvání CDA (Christen democratisch appel) byla 9-ti členná delegace KDS čtyři dny ve Frieslandu, aby se seznámila s průběhem voleb a získala zkušenosti, které by bylo možno uplatnit u nás.

Když jsme v den voleb, šestého března dopoledne, přijeli do Franekeru, třetího největšího města ve Frieslandu, první dojem - to bylo překvapení. Na věži historické radnice z roku 1591 vlála ohromná československá vlajka! Před radnicí jsme byli uvítáni panem Hartkampem, starostou Franekeru,

členem CDA - a velkým přítelem Československa. Naši zemi navštívil již několikrát a je velice dobře seznámen s děním u nás. Druhé překvapení nám pan Hartkamp připravil v zasedací síni městské rady, kde nás seznamoval s organizací voleb ve městě. Radniční sluha roznášel kávu a šlehačkové dorty, na kterých se skvěly československé vlajky z mandlového těsta! Při prohlídce volebních místností jsme si všimli řady věcí. Volební lístek je jenom jeden,

(pokračování na 3. straně)

Rozhovor s dr. Václavem Peřichem, šéfem Křesťanské akademie Praha

PhDr. Václav Peřich vystudoval obor vědecké informace a knihovnictví. Pracuje v Křesťanské akademii Praha (dále KAP) a v současné době je předsedou jejího koordinačního výboru.

Jak vznikla Křesťanská akademie?

Když se naskytla možnost převést bytové semináře do nějaké normální polohy, přišel někdo, nevím už kdo, s nápadem přihlásit se k dědictví akademických týdnů, Křesťanské akademie (té úplně nejstarší) a Křesťanské akademie Řím a zastřešit tak kroužky různého zaměření. Nejstarší Křesťanská akademie spadá do období umělecké moderny z konce minulého století a byla zaměřena spíše výtvarně. Z lidí, se kterými jsem se setkal, o její činnosti něco věděl už jen P. Zvěřina. Ale byla tu prokazatelná kontinuita té nejstarší Křesťanské akademie s meziválečnou činností laiků v oblasti křesťanské kultury, na kterou se někteří dnešní členové KAP snažili navázat těsně po válce (to byly ty akademické týdny).

Čím se akademie zabývá?

Křesťanská akademie je myšlena jako sdružení občanů usilujících o rozvoj duchovní kultury. To by byla jen prázdná deklarace, kdybychom nevyvíjeli autentickou poznávací činnost. Většina těch kroužků, které už existovaly, byla nejen vzdělávací, ale také pracovní - vzdělávání bylo vedlejším produktem práce na něčem. KAP pro tuto činnost vytváří organizační zázemí a technický servis,

(pokračování na 3. straně)

(pokračování na 3. straně)

Naše delegace (V. Koutský, J. Marek, E. Tchýn a další) ve Franekeru

Z PARLAMENTU

Marek Benda

Tento týden se sešla politická rada KDS (poslanci CNR a FS, vládní činitelé a členové výkonného výboru), která se velmi podrobně zabývala politickou situací i stavem zákonodárství u nás. Byly probírány a diskutovány dva hlavní okruhy problémů:

1) Politická situace v zemi a naše vztahy s koaličními partnery i dalšími pravicovými stranami,

2) Aktuální návrhy zákonů ve FS a ČR a stav příprav nových ústav.

K prvním okruhům problémů bylo řečeno asi toto: Politická situace je velmi nepřehledná - OF i VPN se úspěšně rozpádají, jejich nástupnické strany nejsou ještě ustaveny a není zcela zřejmé skutečné rozložení sil. Zvláště špatná je situace na Slovensku, kde se některé síly chystají vyhlásit samostatný stát a slovenský premiér Vladimír Mečiar v podstatě otevřeně přešel na stranu nacionalistických separatistů a, co je možná ještě horší, i na stranu odpůrců reformy. K tomuto poznamenal ing. Tyl, že určitou naději vidí v tom, že se mezi slovenskou reprezentací hlasitě deklarovala skupina podporující federaci (Gál, Kučerák). Velké problémy hrozí ze Slovenska ve vztahu k rozpočtu. Populistická politika Slovenské vlády hrozí vyčerpáním slovenského rozpočtu do konce srpna a následným inflačním tlakem. I z tohoto důvodu by vítězství Mečiarova v tomto sporu mohlo mít naprosto

katastrofální důsledky. K otázce spolupráce s ostatními politickými stranami měl hlavní referát dr. Benda. Informoval o problémech, které vznikly v koalici KDU. Za prvé to jsou některé jeho příliš ostré výroky (které navíc ještě televize hrubě zkrátila) o levicovém zaměření CSL. Druhým problémem je zahájené arbitrážní řízení, které ovšem bylo naprosto nezbytné, neboť návrhy představitelů CSL byly nereálné (splacení dluhu do konce roku 1991 bez nejmenšího úroku, což by ovšem vzhledem k inflaci znamenalo podstatné snížení reálné hodnoty dluhu) a po předchozích nesplněných slibech neslyšely žádné záruky. Ze strany CSL vidí dr. Benda i další, kteří se k této problematice vyjádřili, největší problémy v roztržitém CSL do jednotlivých mocenských proudů, které si ještě navíc házejí klacky pod nohu, a v podivné elitářské politice CSL - stále diskutovaná možnost odchodu CSL z české vlády (což je nerozumné a hlavně nepolitické, z vlády se odchází v případě zásadních ideových rozporů a ne na základě náhady) i neochota poslanců CSL ve FS ke spolupráci s ostatními pravicovými silami (zakládání klubu poslanců pravého středu - KDS, CSL, KDH, Fegyveres, SMS-HSD - poslanci CSL spíše brzdí). V protikladu s tímto je stále pokračující spolupráce CSL s vyloučenými levicovými silami v tzv. "osmičce". Dr. Benda pak předstíhal tři možné varianty dalšího vývoje naší spolupráce

1) Utužení koalice i s případnou možností sloučení

2) Širokou koalici předvolební i povolební pravicových stran - CSL, ODS, KDS, ODA, LDS a další -, kde by se ovšem CSL musela vzdát snah po vedoucím postavení. V případě této koalice by bylo možné uvažovat i

o primárních volbách na určení klíče pro kandidátní listiny.

3) Rozchod se stranou lidovou a následně koalici dohody s ostatními pravicovými silami.

Další informace se týkaly spolupráce s KDH - tato je čím dál problematičtější a separatistická prohlášení představitelů KDH ji dále komplikují. K otázce ostatních pravicových sil v českých zemích: Bylo přijato Desatero demokratické pravice a s tzv. šestkou se naše spolupráce rozvíjí poměrně dobře. S představiteli ODS proběhly přípravné rozhovory, ale další spolupráce zatím není (i vzhledem k neustanovenosti ODS) ještě jasná.

Hodně se diskutovalo o další spolupráci s CSL. Přes všechny problémy ve vzájemných vztazích bylo několikrát zdůrazněno, že CSL je naším nejpřirozenějším partnerem a že v klíčových problémech poslední doby s nimi spolupráce byla dobrá. Proto politická rada jednoznačně nedoporučuje rozbití koalice naší vinou, ale zároveň doporučuje prezentovat vlastní politiku a pokračovat v jednáních s ostatními pravicovými stranami. V otázce Slovenska bylo doporučeno rozšířit působnost naší strany i na území Slovenské republiky. To je výzva i k Vám všem - pokud máte na Slovensku známé, kteří sympatizují s naší stranou, bylo by dobré je kontaktovat a zkusit je k nám zlákat.

Druhým okruhem problémů, o kterém se jednalo, byly projednávané zákony a hlavně návrhy ústavy ČSFR. K prezidentově návrhu ústavy bylo konstatováno, že je pro nás zcela nepřijatelný (hlavně z důvodů, které jsem v této rubrice už rozebíral) pro svoji jednoznačnou orientaci na výkonou moc. Dále byl kritizován způsob, jakým se ústava připravuje. Setkání na Víkárce v podstatě obcházeli společnou

komisi federálního shromáždění a národních rad pro přípravu ústavy, ve které jsou zastoupeny všechny parlamentní síly. Ing. Tyl referoval o průběhu projednávání zákonů o půdě. Ve FS dochází k paradoxní situaci - vládní návrh prochází výbory jen díky podpoře komunistických poslanců, což tedy rozhodně svědčí o určité odtrženosti vlády od hnutí, která ji jmenovala. Přestože návrh 3T zřejmě nedostane na jednání pléna FS, zdá se, že vláda ustoupí alespoň na pozici přijaté v zákoně o mimosoudních rehabilitacích. Ing. Tyl velice kritizoval federální ministerstvo hospodářství, které je přímo útočištěm pro různé staré kádry a které právě v otázce zákona o půdě vystupuje velmi špatně.

Dále se mluvilo o návrhu zákona o referendu, který naše strana nebude v této podobě podporovat (zvláště proto, že se domníváme, že ústavu nebo zákony není vhodné přijímat přímo referendem).

Poslední oblastí, o které se mluvilo, byla **problematika ekonomické reformy**. Bylo opět zdůrazněno, že podporujeme vládní scénář ekonomické reformy a že je naším úkolem tlačit obě vlády k tomu, aby tento scénář naplňovaly. Zároveň je nezbytné nutné stále je zdůrazňovat, že za ekonomickou situaci v naší zemi nemůže vláda, ale uplynulých 40 let. My jsme převzali zemi ve stavu naprosté devastace a snažíme se ji z něj vyvést, ale nemůžeme být za tuto devastaci činní odpovědními. Bylo znovu zdůrazněno, že naše strana vzhledem ke svému křesťanskému zaměření je povinna se starat i o sociální otázky prováděné reformy. Ovšem rozsah sociálního zabezpečení může být jen takový, aby nebyla ohrožena podstata reformy. K této otázce se politická rada vrátí na svém příštím zasedání na základě

KOMENTÁŘE

NAŠICH POSLANCŮ, ŠÉFŮ, PŘEDSEDŮ, TAJEMNÍKŮ, DOBRĚ INFORMOVANÝCH ZDROJŮ, VYSOKÝCH VLÁDNÍCH ÚŘEDNÍKŮ A JINÝCH ODPOVĚDNÝCH ČINITELŮ

Jak zajistit bezpečnost našeho státu? Máme vstoupit do NATO?

Členem NATO se stát v podstatě nemůžeme. Nešlo by ani tak o nezáměr z naší jako spíše z jejich strany. Pro nás by to bylo ideální, ovšem je nutné si uvědomit, že politický vývoj jde pomalu a oni by tím pádem na sebe brali obrovskou zodpovědnost, protože Gorbačov stále ještě není na lopatkách. oni by tím žádnou výhodu nezískali. Budeme se tedy muset opřít o naše tradiční přátele - sousedy. Doba je prostě taková, že bezpečnost zajištěnou nemáme, ale ani nemáme možnost učinit nějaké rychlé kroky k jejímu zajištění.

ing. Václav Vučka, náměstek ministra životního prostředí ČR

Bude KDS podporovat nezávislé rozhlasové a televizní stanice?

Samozřejmě jako strana, která má v názvu slovo "demokratická", budeme usilovat o zlepšení situace, kdy monopol na sdělovací prostředky má Občanské fórum. Cíli vysílání i další nezávislá masmedia podporovat budeme. Jde spíše o to, jak by ta podpora měla vypadat. Kupříkladu tak, že by naše strana byla akcionářem nějaké nezávislé stanice - to je ovšem jen můj názor. Ovšem v současných podmínkách se také musíme neustále pokoušet proniknout i do státních sdělovacích prostředků. Chceme mít stále připravenou zásobu příspěvku a "tlačit na ně".

Dostat se do televize jen při volební kampani, to je málo.

dr. Antonín Procházka, poslanec ČR

Jak hodnotíte výsledky práce FS za uplynulý půlrok?

Během tohoto období se projevovaly dost velké rozdíly uvnitř naší koalice - v názorech, myšlenkách i po té ideové stránce, např. u slovenského představenstva vidíme, že se v mnohých otázkách kloní na nacionální stranu, tzn. např. při řešení otázky církevního majetku, který by měl být zahrnut do mimosoudních rehabilitací, jak to slíbil pan premiér Čalfa, Slováci v tomto bodě hlasovali proti a tím se vlastně postavili jako křesťané proti našemu ideovému základu. Cíli vidíme, že ta slovenská část se dělí v oblasti nacionální na skupinu čechoslováckou a nacionální, i ve vztahu mezi slovenskou skupinou a maďarskou skupinou vznikají názorové rozdíly. Na dalších zákonech bude záviset další vývoj v této republice. Já mám obavy z toho dělení OF na dva proudy, na pravicový, vedený Klausem, a levicový, podporovaný Dienstbierem a dalšími. Dnes jsem zjistil, že v této oblasti začíná působit ministr pro životní prostředí Vavroušek a také předseda našeho výboru pro životní prostředí Rynda. Obávám se tedy, že rozdíly uvnitř naší koalice, ale i strany, se budou i nadále prohlubovat.

Josef Tomsa, poslanec FS

POZNÁMKA

Potíže s monopolem

V pondělí 25. 2. proběhla akce KDM - zahalení pamětní desky Josefa Smrkovského. Druhý den o tom přineslo pozoruhodnou zprávu Rudé právo. Ovšem nebylo samo. Vyšla i v Občanském deníku a v některých jiných novinách. Nebyla však výsledkem práce novinářů těchto periodik. Ti ji pouze upravili a doplnili. Pocházela ze státní monopolní tiskové agentury Československé tiskové kanceláře. Proti části oné zprávy bych neměl větších výhrad (podala pouze informaci o průběhu akce), ale ta druhá! Bůhví proč cítila ČTK potřebu zveřejnit konstatování zetě J. Smrkovského o potížích, které měl s StB, když chtěl umístit umu s popelem svého tchána v Praze. Celá situace se rázem jeví v jiném světle. KDM dostala punc znesvětilů památky velkého bojovníka za svobodu (asi stejně významného jako Rudolf Slánský), byla postavena téměř na roveň hanobitelů hrobů.

Informace jsou nebezpečná věc. Můžeme jimi ovlivňovat veřejné mínění. Tisková agentura by je měla zveřejňovat tak, aby podala co neobjektivnější nestranný obraz skutečnosti. ČTK to neucínila. Ze dvou informací vytvořila jednu tendenční zprávu. Může si to dovolit. Má monopol. Zveřejnila se zahalením nesouvisející sdělení a to "shodou okolností" spolu s předchozí informací celou zprávu silně zesubjektivizovala. ČTK bohužel zapomněla napsat též o tom, kdo byl Josef Smrkovský a co měl na svědomí. Objektivita a nestrannost se někde ztratily. ČTK by si měla dávat pozor, aby se podobné případy již nestávaly. To není volání po cenzuře, to je volání po odpovědnosti. Mám důvodné podezření, že si pozor nedá. Může si to dovolit. Má monopol. Jak dlouho ještě?

Václav Dvořák

DOHODA o spolupráci demokratických pravicových sil a její výchozí zásady

(dokončení z 1. strany)
tedy v podstatě na bázi politických stran a klubů v klasickém slova smyslu. Naopak pokládáme za zhoubné pro demokracii, měl-li by být politický život definován pouze jako rovnováha nebo střet čistě partikulárních, skupinových zájmů, ať již jde o zájmy sociální, národnostní, náboženské nebo regionální.

5) Podporujeme maximální možnou míru vnitřní samosprávy pro obec, zemi, národ, církev či sociální skupinu. současně však pokládáme za nepřipustné, aby byl zájem kterékoliv z vyjmenovaných skupin upřednostňován na úrovni, která takovýto skupinový zájem přesahuje. Náboženský stát, stávkový stát, ale i národní stát pokládáme za nepřijatelné. Jsme proto stoupenci takového státoprávního uspořádání, ve kterém by suverenita společného státu byla vyvažována maximální možnou měrou autonomie jeho jednotlivých částí. Chceme čelit rozpadu našeho státu, ať již by motivace byly vnější či vnitřní. Protože dobrovolnost soužití považujeme za zárukou stability státu, pokládáme současně za nezbytné zakotvit do naší nové ústavní postupy, jakým je možné se vydat z CSFR a uplatnit své právo na (národní) sebeurčení: tento postup by měl být velmi přesně definován i časově, měl by se opírat o příslušná referenda a měl by našim národům i národním menšinám umožňovat změnu rozhodnutí v případě, kdyby shledaly, že proces dezintegrace má neúnosné negativní důsledky.

6) Podporujeme původně předložené scénář ekonomické reformy s důrazem na její hloubku, rychlost a na likvidaci státního monopolu nejen v hospodářství, ale ve všech oblastech života. Jsme přesvědčeni, že bez rychlé a radikální ekono-

mické reformy nemají trvalou šanci a hmotný základ sebelepší sociální opatření státu.

7) Odmítáme ideu paternalistického - pečovatelského státu. Takový stát sice zbavuje občany mnoha jejich problémů a starostí, nevyhnutelně je však zbavuje také jejich svobody a odpovědnosti.

8) Stát může být pouze posledním garantem nezbytných sociálních potřeb. Nepokládáme však za možné svěřit státu výkon sociální spravedlnosti: aby byl vůbec schopen se takové úlohy zhostit, potřeboval by k tomu příliš rozsáhlé plné moci, které by se dříve či později nutně zvrhly v totalitní prvky. K udržení sociální odpovědnosti a rovnováhy, která je nejen morálním imperativem, ale také podmínkou stability jakéhokoli lidského společenství, musí sloužit sebeobraně mechanismy společnosti, charitou počínaje a odbory či svépomocnými družstvy konče.

9) Svobodnou tržní ekonomiku pokládáme za nejenom nejproduktivnější způsob organizace vlastnických vztahů, ale také za jednu z hlavních záruk lidské svobody. Svoboda občanů není myslitelná bez jejich svobody ekonomické.

10) Péči o životní prostředí nepokládáme za pouhou povinnost vůči lidské svobodě a příštím generacím. Jsme si vědomi toho, že veškerá příroda, celé naše kulturní okolí nám bylo toliko svěřeno, že jsme vůči němu povinni vystupovat s úctou a péčí. Čekají nás patrně těžké doby direktivní ochrany toho, co se z přirozeného prostředí nezbytného pro náš život ještě dá zachránit. Za cílový stav však nepokládáme sankce, nýbrž důsledné propojení ekologie s ekonomikou: cokoliv je ekologicky závadné, mělo by se automaticky stát také drahým.

Jak se dělají volby v Holandsku

(dokončení z 1. strany)
podlouhého tvaru. Jsou na něm dorovně vedle sebe seřazeny strany dle vylosovaného pořadí, visle - pod každou stranou - jsou její kandidáti. Hlasuje se vybarvením kroužku před jménem kandidáta - červenou fixkou. Hlasuje se pouze pro jednoho kandidáta, pouze jedné strany. Protože jsou volební lístky velmi přehledné, při sčítání se velice rychle třídí a sčítají, včetně pořadí kandidátů. Průměrná účast voličů je (a taková byla také očekávána) mezi padesáti a šedesáti procenty.

V hlavním městě provincie Frieslandu, v Leeuwardenu, jsme navštívili volební místnost číslo 001 na městské radnici. Mělo sem přijít asi 3.500 voličů. Těsně před zavřením, které bylo v 19.00, přiběhl poslední volič. Byl černé barvy pleti a po začervnění kroužku s kandidátem za plentou, hned vyšel a skládal lístek venku, přičemž s ním tak šermoval, že jsme viděli, že volil komunisty. Při sčítání hlasů, kterému jsme byli přítomni, bylo zjištěno, že to byl jediný hlas, který komunisté v tomto okrsku získali. V celém Frieslandu, po konečných součtech, získala komunistická strana 0,6 procenta hlasů - v posledních

dvaceti letech, při každých volbách, stále ztrácela.

Dva dny před volbami se ve velkém plesovém sále divadelního komplexu Harmonie v Leeuwardenu odehrálo volební shromáždění CDA. Sjeli se sem její představitelé z celého Frieslandu. Bylo jich asi 300. V sále bylo stolové uspořádání, přátelská až rodinná atmosféra. Mezi stoly byly mikrofony a publikum mohlo okamžitě reagovat a diskutovat s představiteli strany na podiu. Diskutovalo se holandsky klidně a věcně, bez čtení z papírů. Typický postoj řečníků - uvolněný, jedna ruka v kapse, nezvyšovaný hlas. To odpovídá i klidné národní povaze. Prodiskutovaly se konkrétní aspekty programu strany a jejich aplikování po volbách. (Jak nám řekl při jednom setkání slovenský lékař, žijící a naturalizovaný přes dvacet let v Holandsku: CDA má vlastně nejkonkrétnější a reálný program, proto má tolik voličů.)

Měli jsme pochopitelně i řadu setkání s představiteli strany. Jedno z nejdělnějších bylo s panem de Goede, předsedou CDA Friesland. Probírala a srovnávala se při něm politika CDA a KDS, problémy Holandska i Československa, Evropy. Volební

systemy, způsoby volební kampaně - prostě vše, co nás zajímalo.

Důležité bylo i oficiální přijetí ve fríském provinciálním parlamentu. Zde jsme diskutovali s panem van der Tileem, členem úzké provinciální rady Frieslandu, který je členem CDA a kandidoval na další čtyřleté období. Poté nás pan Bekius seznámil s činností provinční rady, provinčního parlamentu a politickou organizací v celém Holandsku.

V Holandsku je mimo celostátního tisku také tisk provinční. Ve Frieslandu je vydáváno několik provinčních deníků. Jedním z nich je křesťanský "Friesch dagblad". Jeho majitelem a současně i majitelem celé tiskárny je konsorcium křesťanských organizací a spolků. Celý Friesland má 600 tisíc obyvatel, "Friesch dagblad" vychází denním nákladem 35 tisíc výtisků, 6x týdně. Denně má 20 stran a v sobotu ještě desetistránkovou přílohu. Chod redakce zabezpečuje 30 redaktorů, tiskárna má dalších asi 50 zaměstnanců. Deník není ani výdělečný, ani ztrátový. Zisk je rovný nákladům. Zisk celého podniku zabezpečuje hlavně tiskárna, která je vybavena nejmodernější rotačkou a řadou ofsetových strojů. Tiskne se zde celá škála jiných zakázkových periodik, prospekty, plakáty, letáky

atd.

CDA vydává samostatně řadu tiskovin. Nejdůležitější z nich je "CDA krant" - měsíčník, který dostávají poštou zdarma všichni členové strany. Je novového formátu a má 16 stran. Dále vydává CDA barevný čtrnáctideník "CDA actuel", který je fundovanou politickou tribunou strany; měsíčník "Wrouw a politiek" (Zena a politika) a celou řadu příležitostných tiskovin. CDA v Leeuwardenu vydává pro členy strany ve Frieslandu 16-ti stránkový měsíčník malého formátu. Jak je tedy vidět, tisk má důležitou roli v životě strany.

Poslední večer našeho pobytu jsme strávili v Provinciehuis, domě provinčního parlamentu. Sem se do ústřední provinční volební kanceláře scházely výsledky ze všech měst (na počítačových disketách), prováděly průběžné součty a oznamovaly se. Ve velké hale bylo volně shromáždění představitelů všech stran, na tabulích se vyvěšovaly výsledky, byl přítomen fríský rozhlas, na několika televizorech bylo zapojeno celostátní vysílání holandské televize, která sledovala výsledky ve všech provinciích. Před půlnocí byly hotové závěrečné výsledky. CDA zvítězila v celém Holandsku.

Eugen Tchýn

Rozhovor s dr. Václavem Peřichem

(dokončení z 1. strany)

kytí využívá i při působení na veřejnost formou přednášek, publikací, seminářů a kursů. Od začátku pracovala sekce přírodovědecká, filozofická a teologická. Připravovali jsme sekci literárněvědnou, sociologickou, historickou, sekci dějin umění a mnohé další. Doufali jsme, že udržíme v rovnováze všechny tři složky naší činnosti (bádání, vzdělávání a přednášky pro širší veřejnost). Zájem veřejnosti byl poměrně velký. Vyskytly se ovšem problémy. Tak např. jsme vytvořili v rámci historické sekce subsekcii česko-německých vztahů. Ale autor této myšlenky, dr. Příhoda, teď pro ni nemůže téměř nic dělat, pracuje totiž jako poradce premiéra Pitharta. Podobných případů bylo více. Je proto obtížné pracovat na původně zamýšlené úrovni. Výrazněji se to daří jen sekci přírodovědecké, (trochu sekci filozofické. To samozřejmě neznamená, že by ostatní sekce nepracovaly. Sekce česko-německých vztahů kupříkladu připravuje na 19. - 21. 4. pracovní setkání s

Ackermanngemeinde. (Ackermanngemeinde je kulturní a vzdělávací sdružení Němců pocházejících z Čech, nezávislé na sude-toněmeckých svazech.) Za velmi důležitý považujeme otevřený a ekumenický charakter KAP. Poznáváci a osvětová činnost by byla podstatně omezena, kdybychom se vázali na jednu konfesi nebo jeden politický směr. Měli jsme např. cyklus přednášek z politikologie, kde vystupovali zastánci různých proudů. Mám pocit, že je daleko lepší vést polemiku takto na neutrální půdě než nad nějakými politickými spory nebo dokonce dluhy. Jiný příklad: 28. 3. začíná cyklus přednášek, který pořádá ČVUI pro své studenty ve spolupráci s KAP. Bude se zabývat Desaterem v podání deseti různých lektorů, katolíků i evangelíků.

Trvá ještě zájem veřejnosti, o kterém jste mluvil?

První cyklus přednášek Křesťanství, kultura a svět byl velmi obecný a seznam přednášejících obsahoval výhradně slavná jména (P. Josef Zvěřina, Jan Sokol, P. Oto Mádr, rektor univerzity v Eichstattu a předseda Křesťanské akademie Řím Mikuláš Lobkovic, Erazim Kohák atd.)

V poslední době má hlavní cyklus pro veřejnost o něco nižší návštěvnost, což se dá přisoudit specializovanějšímu charakteru přednášek. Pokles zájmu ale není takový, že by nás třeba zaháněl do menších poslucháren.

Sleduje vaše přednášky jen akademická veřejnost nebo i "obyčejní lidé"?

Rekl bych, že akademická veřejnost tvoří polovinu až dvě třetiny posluchačů. Záleží trochu na tématech. Např. historická sekce pořádala několik přednášek o vývoji vztahů mezi Čechy a Slovaky - tam myslím převažovala mimouniverzitní veřejnost a spíš starší lidé. Přednáška o psychologii víry zajímala hlavně mladé lidi, opět nejen studenty VS.

Co KAP plánuje do budoucna?

Některé z našich plánů jsem naznačil, když jsem říkal, co se ještě nedaří. Kromě toho chceme pokrýt ty obory, které nebyly příliš zastoupeny v bytových seminářích - ekonomii, politikologii, právo. Také se snažíme rozšířit naše působení mimo Prahu (včetně přednášek a případného vytváření kroužků). Existuje Moravskoslezská křesťanská akademie, se kterou trochu spolupracujeme - zprostředkujeme si kontakty na přednášející ap. a chtěli bychom spolupracovat systematictější. Snažíme se rozvíjet zahraniční vztahy, především s Polskem a Německem (Ackermanngemeinde, nadace K. Adenauera). Rozšiřujeme vydavatelskou činnost - v nejbližších dnech vyjde sborník z již zmíněného kursu Křesťanství, kultura a svět.

Děkuji Vám za rozhovor.
Ptal se Dominik Frei

O federalismu a regionalismu v Bavorsku

Ve dnech 8. až 10. března uspořádala bavorská nadace Hannse Seidela (CSU) mezinárodní konferenci na téma "Federalismus a regionalismus". Konference se zúčastnili zástupci z Německa, Itálie, Rakouska, Španělska, Belgie, SSSR, Rumunska, Jugoslávie, Maďarska, Francie, Polska, Bulharska a CSFR. Konferenci výtečně moderoval Dieter Schmidt, jinak vedoucí Ústavu mezinárodních vztahů bavorské CSU. Úvodní slovo přednesl místopředseda federální vlády Jozef Mikloško (KDH). Ve stručnosti pojednal o současné politické situaci. V následující diskusi hned první otázky zahraničních účastníků řády do živého: jak je to se snahami o obnovu Slovenského štátu, moravskými snahami o nezávislost, nestrannost našich soudů atd. Po tomto zahřívacím kole následovalo vystoupení bavorského státního ministra pro spolkové a evropské záležitosti dr. Thomase Goppela. Jeho příspěvek patřil spolu s vystoupením poslance CSU Matshla k vrcholům konference. Oba přesně definovali, co míní novým pořádkem v Evropě, vysvětlili, jak je pojímán křesťanskými demokraty CSU princip "federalismu" a "subsidiarity" v zamýšleném novém uspořádání Evropského domu, domu, kde se dle přirovnání p. Goppela v partneru ubytují svobodné regiony, v patře pak svobodné národy a pod střešou svobodné evropské společenství, podstatně založené na svobodách a právech člověka - občana Evropy. V ostrém kontrastu s těmito příspěvky vyznělo vystoupení tří jugoslávských delegátů, zástupců Srbska, Slovinska a Chorvatska, kteří předvedli hloubku jednotlivých sporů plných nacionální intolerance, plně odpovídající zprávám o mrtvých v ulicích Bělehradu.

Za CSL podal obšírný a fundovaný výklad naší situace ohledně navrhovaných státoprávních a územněprávních změn pan poslanec CNR dr. Výborný.

Na přímý dotaz z pléna, zda spolkové uspořádání státu považuje za optimální řešení, odpověděl kladně. Místopředseda Slovenské vlády dr. Ján Carnogurský prosazoval známé postoje KDH o konfederaci a státní smlouvě mezi republikami, nicméně se je snažil tlumočit tak, aby byly přítomným evropským politikům stravitelnější. Jeho vývod o prvoradosti národního principu však mnohým vyzněly stejně přinejmenším podivně. Jako zkušený politik nakonec připustil, že by i o variantě spolkové bylo možno jednat, je otázkou, nakolik to myslil upřímně a nakolik to byla jen úlitba federalisticky naladěnému evropskému publiku. Za KDS se konference zúčastnil též poslanec CNR Chutný, který živě diskutoval.

Příspěvky z CSFR byly rozděleny po jednom z každé republiky. Jako poslanec CNR z Moravy jsem se ohradil, že je nutno dát hlas jak Moravě, tak KDS. Ve svém příspěvku jsem odmítl myšlenku moravského národa jako umělé křísenou. O to víc jsem však podpořil oprávněné požadavky Moravy jako regionu a poukázal na vhodnost aplikace principů federalismu a subsidiarity právě v otázkách moravské problematiky. Jednoznačně jsem se postavil za variantu spolkového uspořádání státu. Při tom jsem si neodpustil poznámku, že náš postoj v této věci a zřejmá shoda v hodnocení situace s našimi západoevropskými partnery je nepochybně dána naší autenticky křesťanskodemokratickou orientací. Nevím, jak dalece jsem narušil scénář konference, nicméně hlas KDS vzbudil všeobecný souhlas. Mé stanovisko podpořil i přítomný zástupce umírněného křídla HSD-SMS. Další příspěvky kromě vystoupení delegáta z dnes již exotického SSSR nezpůsobily žádný rozruch.

Jako výstražné memento vyzněl po nás poslední příspěvek prof. André Alena, tajemníka Ministerské rady vlády Belgického království. Zvláště v pasážích, kde uváděl zkušenost jediné slušně fungující dvoučlenné federace v Evropě s tím, že binacionální federace může paralyzovat stát a vyvolat obrovské problémy.

Ing. Pavel Toliner

Znovu k programu strany

Chtěl bych alespoň několika řádky reagovat na článek "Příprava programu" ve Zpravodaji č. 8, ac tento není podepsaný. Doufám, že jeho autor vystoupí ze své anonymity, neb se opravdu nemusí stydět. Má odpověď nebude tentokrát kriticko-odmitavá, ale naopak bych chtěl navázat.

Byl jsem jmenován do komise, která má redigovat program KDS. Ač se komise dosud nesešla, rozeslal jsem dopisy všem místním organizacím, kde jsem i nastínil určitou kostru hlavní části programu. Preambule a podobné úvodní pasáže musí podle mého mínění napsat jeden autor, který je v problematice fundovaný. Dopisy s prosbou o zaslání volebních programů z komunálních voleb jsem rozeslal všem oblastním organizacím.

Nyní bych se pokusil vymezit několik zásadních principů, jak Neznámý tuto otázku pokládá.

1) Časový horizont:

1.1 natrvalo platný - ne, neboť my křesťané víme, že všeho do času, jen Pán Bůh navěky.

1.2 dlouhodobý - a n o - program by měl být na dlouhou dobu vodítkem pro orientaci a činnost strany

1.3 střednědobý - ne - tím by měl být volební program pro parlamentní volby, který by měl z tohoto programu vycházet.

1.4 krátkodobý - operativní plány by se měly zpracovávat ne pro politickou linii, ale pro zcela konkrétní akce (např. program akce LAURA) - tedy také ne.

1.5 kombinace dvou pojetí - tu bych už pro odlišnou povahu různých pojetí považoval za závadlivé.

2) Jakou funkci by měl mít program?

Měl by být vodítkem, které určuje politickou linii strany a měl by vyjadřovat vizi budoucího uspořádání společnosti - vizi uspořádání, ke kterému chceme společnost dovést, bude-li si to přát. Měl by řešit náš postoj ke všem důležitým problémům společnosti.

3) V jakém termínu má být zpracován program?

Co nejdříve! Ale takový proces nelze uspěchat. Schválen by měl být nejpozději na řádném sjezdu, který by se měl sejít nejdříve na jaře 1992.

4) Podrobnost a rozsáhlost programu?

Tuto otázku myslím nejspolehlivěji vyřeší průběh prací na tvorbě programu. Myslím si, že by to nemělo být více než 20 - 25 stran strojopisu. V tomto srovnání vycházím ze Salzburského programu ÖVP, který platí od roku 1972.

5) Dobrovolná nebo povinná účast MO?

Velice nerad bych otázku účasti na tvorbě programu řešil v kategorii POVINNÝ x NIKOLÍ POVINNÝ. K programu by se měl demokraticky vyjádřit každý, kdo má k němu říci. Dokonce se domnívám, bychom se neměli uzavírat ani před názory lidí, kteří nejsou členy KDS.

Program by měl být široce diskutován v celé straně - ne tedy až na sjezdu.

Těším se na další spolupráci při tvorbě programu!

ing. Karel Steiner

Omlouvám se dr. Peteru Pálkovi, jenž byl oním "neznámým" autorem zmiňovaného článku a jehož jméno nám ze Zpravodaje vypadlo. Omlouvám se za tuto chybu i Vám - všem členům - a doufám ve Vaši další přízeň.

Ondřej Turek, šéfredaktor

ZPRÁVY

Ve dnech 8. - 10. března se v Polné na Vysočině konal seminář Křesťanskodemokratické mládeže s dvěma lektory z rakouské Junge Volkspartei (Mladá lidová strana) -zemským předsedou dolnorakouské organizace JVP Karlem Willingem a předsedou mezinárodní komise JVP Ewaldem Felbarem, kteří dvěma desítkám mladých křesťanských demokratů vložili strukturu své organizace, popsali její činnost a vysvětlili základní zásady týmové práce a vztahů směrem k veřejnosti ("public relations"). Na besedu s účastníky semináře přijeli

i ústřední tajemník Tomáš Svoboda a poslanec CNR Marek Benda, kteří stručně vložili současnou politiku naší strany.

"V Praze, 11. března 1991
Výzva slovenské mládeže"

Milí přátelé,

obracíme se na vás v dramatické době, kdy se jedná o osudu demokracie v našem státě, s prosbou o podporu demokratických principů ve slovenské politice a o zachování celistvosti československé federace. Nedopusťte nastolení vlády silné ruky na Slovensku, protestujte proti politice národního socialismu, kterou prosazuje předseda vaší vlády Vladimír Mečiar, a požadujte veřejnou kontrolu politiků. Prosíme vás o to.

Zhroutil systém demokracie by mělo nedozírné důsledky nejen pro Slovensko, ale i pro celou federaci, a znamenalo by opětovné posílení vlivu Sovětského svazu ve střední Evropě.

Věříme, že ze současných konfliktů vyjde demokracie posílena a že k tomu značnou měrou přispějete právě vy.

K tomu vám dopomáhej Bůh. Jménem Křesťanskodemokratické mládeže v Čechách a na Moravě.

Petr Hoffmann,
předseda KDM"

OBJEDNÁVKA ZPRAVODAJE KDS

MO

adresa (ulice, město, PSČ)

počet kusů

Předplatné do konce června činí 16 Kčs a do konce roku 42 Kčs.